

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: Z. Š.

proti

žalovanému: Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí
sídlem Náměstí 3, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí

o žalobě na ochranu proti nečinnosti

takto:

- I. Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí je **povinen** vydat rozhodnutí ve věci dodatečného povolení stavby: „rodinný dům“, „zpevněné plochy“ na pozemku parc. č. XA v k. ú. X vedené u Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí pod sp. zn. MUFO_S 3909/2015 ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 2 000 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 2. 8. 2023 domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného, která měla spočívat v tom, že žalovaný nevydal rozhodnutí ve věci dodatečného povolení stavby: „rodinný dům“, „zpevněné plochy“ na pozemku parc. č. XA v k.ú. X vedené u žalovaného pod sp. zn. MUFO_S 3909/2015. Žalobkyně je účastnicí řízení vedené u

žalovaného pod sp. zn. MUFO_S 3909/2015 v souladu s § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“).

2. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, v uvedené věci bylo řízení zahájeno žádostí o dodatečné povolení stavby, kterou dne 29. 12. 2008 podala p. J. T. jako stavebník. Žalovaný vydal dne 4. 10. 2016 pod sp. zn. MUFO 30942/2016 pro stavbu dodatečné povolení. K odvolání žalobkyně bylo toto rozhodnutí zrušeno rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č.j. MSK 2874/2017 ze dne 7. 3. 2017 a věc vrácena žalovanému k novému projednání. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 14. 3. 2017. Následně žalovaný vyzval žadatelku o dodatečné povolení stavby k odstranění vad žádosti a řízení svým usnesením sp. zn. MUFO 24234/2017 ze dne 1. 8. 2017 přerušil. Odvolání žalobkyně proti tomuto usnesení bylo zamítnuto rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 143646/2017 ze dne 18. 1. 2018. Následně žalovaný oznámil pokračování v řízení přípisem č. j. MUFO 35759/2018 ze dne 16. 11. 2018. Dne 25. 11. 2019 podala žalobkyně ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje žádost o učinění opatření proti nečinnosti žalovaného. Krajský úřad Moravskoslezského kraje žalobkyni vyhověl a opatřením č.j. MSK 171744/2019 ze dne 22. 1. 2020, žalovanému přikázal, aby řízení ve lhůtě 60 dnů ukončil.
3. Dne 11. 8. 2020 se žalobkyně znovu obrátila na Krajský úřad Moravskoslezského kraje s žádostí o učinění opatření proti nečinnosti. V rámci vyřízení této žádosti sdělil žalovaný k dotazu krajského úřadu, že rozhodnutí ve věci nevydal, neboť pod spisovou značkou MUFO_S 5897/2018 probíhá řízení o dodatečném povolení stavby „vsakovacího systému dešťové kanalizace, žumpy, kanalizační přípojky z RD do žumpy a přípojky vody k RD“ vše na pozemku parc. č. XA v k. ú. X, jako stavby podmiňující dodatečné povolení stavby rodinného domu, tj. řízení sp. zn. MUFO_S 3939/2015 a rozhodnutí v tomto řízení dosud nenabylo právní moci. Krajský úřad Moravskoslezského kraje následně přikázal žalovanému, aby řízení o dodatečném povolení stavby sp. zn. MUFO_S 3909/2015 bezodkladně přerušil pro předběžnou otázku, nebo, pokud již bylo řízení o předběžné otázce pravomocně ukončeno, aby řízení sp. zn. MUFO_S 3909/2015 ukončil.
4. Rozhodnutím ze dne 9. 9. 2019, č.j. MUFO 26223/2020 žalovaný dodatečně povolil stavbu „vsakovacího systému dešťové kanalizace, žumpy, kanalizační přípojky z RD do žumpy a přípojky vody k RD“ vše na pozemku parc. č. XA v k.ú. X. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 4. 1. 2021 odvolání jako opomenutý účastník řízení. Žalovaný následně postupem dle § 87 s. ř. své rozhodnutí č.j. MUFO 26223/2020 zrušil, a to rozhodnutím č.j. MUFO 20845/2021 ze dne 25. 6. 2021 a usnesením zn. MUFO 20930/2021 ze dne 28. 6. 2021, sp. zn. MUFO_S 3903/2015, podle § 64 odst. 1 písm. c) s. ř. řízení o dodatečném povolení stavby sp. zn. MUFO_S 3903/2015 přerušil. K odvolání žalobkyně Krajský úřad Moravskoslezského kraje svým rozhodnutím č.j. MSK 89856/2022 ze dne 24. 8. 2022 zrušil rozhodnutí žalovaného zn. MUFO 20930/2021 ze dne 28. 6. 2021, s odůvodněním, že je zapotřebí, aby žalovaný zhojil své pochybení namítané žalobkyní a doručil žalobkyni řádně rozhodnutí č. j. MUFO 20845/2021 ze dne 25. 6. 2021. Až následně poté je žalovaný oprávněn řízení sp. zn. MUFO_S 3909/2015 přerušit do doby vyřešení předběžné otázky, tedy nabytí právní moci usnesení o dodatečném povolení stavby „vsakovacího systému dešťové kanalizace, žumpy, kanalizační přípojky z RD do žumpy a přípojky vody k RD“. Rozhodnutí č.j. MUFO 20845/2021 ze dne 25. 6. 2021 bylo žalobkyni doručeno dne 2. 8. 2021.

5. Dne 30. 5. 2023 se žalobkyně znovu obrátila na Krajský úřad Moravskoslezského kraje s žádostí o učinění opatření proti nečinnosti. Její žádosti bylo vyhověno opatřením proti nečinnosti č.j. MSK 106302/2023 ze dne 4. 8. 2023, když krajský úřad shledal žalovaného nečinným, a proto žalovanému přikázal, aby ve lhůtě 20 dnů od doručení opatření vydal usnesení, jímž řízení o dodatečném povolení stavby rodinného domu přeruší. Žalovaný svým usnesením zn. MUFO 89092/2023 ze dne 21. 9. 2023 řízení ve věci dodatečného povolení stavby: „rodinný dům“, „zpevněné plochy“ na pozemku parc. č. XA v k.ú. X přerušil do doby vyřešení předběžné otázky, tj. nabytí právní moci rozhodnutí o dodatečném povolení stavby „vsakovacího systému dešťové kanalizace, žumpy, kanalizační přípojky z RD do žumpy a přípojky vody k RD“.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že má za to, že vzhledem k výše citovanému usnesení o přerušení řízení není ve věci nečinný a navrhl žalobu zamítnout.

Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud posoudil žalobu v intencích ustanovení § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí ve smyslu § 81 odst. 1 s. ř. a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci rozhodl u ústního jednání 10. 1. 2024, ke kterému se žalobkyně nedostavila a svou nepřítomnost neomluvila. Soud tak jednal v její nepřítomnosti.
8. Jak bylo popsáno v předchozích odstavcích rozsudku, řízení ve věci dodatečného povolení stavby: „rodinný dům“, „zpevněné plochy“ na pozemku parc. č. XA v k. ú. X vedené u žalovaného pod sp. zn. MUFO_S 3909/2015 bylo zahájeno již v roce 2008. Soud se v rámci žaloby na ochranu proti nečinnosti zabýval průběhem celého správního řízení; své úvahy opřel o konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž plyne (viz rozsudky ze dne 24. 5. 2017, č. j. 1 Azs 270/2016 - 32, ze dne 22. 7. 2020, č. j. 1 Azs 200/2020 - 31, ze dne 30. 5. 2022, č. j. 4 As 31/2022-43), že pokud je správní řízení přerušeno až poté, kdy lhůta pro vydání rozhodnutí správního orgánu již uplynula, nemá toto následné přerušování za následek obnovení lhůty pro vydání rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 věta poslední s. ř. Jak zdůraznil Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 1 As 4/2023-25 ze dne 3. 3. 2023: „*lhůta pro vydání rozhodnutí ve stavebním řízení je upravena v § 94p odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), podle kterého v jednoduchých věcech, zejména lze-li rozhodnout na základě dokladů předložených stavebníkem, rozhodne stavební úřad bez zbytečného odkladu, nejdéle však ve lhůtě do 60 dnů ode dne zahájení řízení; ve zvlášť složitých případech stavební úřad rozhodne nejdéle ve lhůtě do 90 dnů.*“
9. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud konstatuje, že žalovanému běžela lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci dodatečného povolení stavby: „rodinný dům“, „zpevněné plochy“ na pozemku parc. č. XA v k. ú. X vedené u žalovaného pod sp. zn. MUFO_S 3909/2015 nejpozději od 14. 3. 2017, tj. od data nabytí právní moci rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 2874/2017 ze dne 7. 3. 2017, jímž bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného o dodatečném povolení stavby ze dne 4. 10. 2016, zn. MUFO 30942/2016 a věc vrácena žalovanému k novému projednání. Žalovaný měl tedy nejdéle ve lhůtě 90 dnů, která uplynula dne 12. 6. 2017, ve věci znovu rozhodnout anebo řízení přerušit, což neučinil. Skutečnost, že žalovaný následně řízení přerušil dne 1. 8. 2017, nemá za následek obnovení lhůty pro vydání rozhodnutí. I přesto, že žalovaný od roku 2017 v předmětném řízení učinil další úkony, nemá to vliv na závěr, že je ve věci nečinný.

10. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že i za situace, kdy by byl projednávaný případ považován za zvlášť složitý, došlo již před více než 6 lety k uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí.
11. Jelikož je zcela zjevné, že již uplynula zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí a žalovaný ho doposud nevydal, přičemž žalobkyně vyčerpala prostředky ochrany proti nečinnosti, je nutné učinit závěr, že žalovaný je ke dni rozhodnutí soudu nečinný.

Závěr a náklady řízení

12. Krajský soud proto ve smyslu § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v předmětné věci ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
13. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně byla v řízení úspěšná a má tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení žalobkyně jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2 000 Kč za podání žaloby. Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení tuto částku. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je přípustná** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 10. ledna 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu